

NP Fruška gora

Fruška gora, danas planina, a u prošlosti ostrvo u sred mora, prostire se duž južnog oboda Panonske nizije, u međurečju Save i Dunava i predstavlja jedinstvenu prostornu, prirodnu i kulturno-istorijsku celinu. Naziv duguje dvema staroslovenskim rečima, Frug (Franci) i gora (planina), ukazujući na poreklo njenih nekadašnjih stanovnika.

Pružajući se pravcem istok-zapad u dužini od oko 80 kilometara, Fruška gora tek na nekoliko mesta premašuje nadmorsku visinu od 500 metara, gde se ističu vrhovi Crveni (539 metara) i Isin čot (523 metra). Najviši, centralni deo obrastao je listopadnom šumom, dok su niže padine pod livadama i zasadima voća i vinove loze koju su na ove prostore doneli još stari Rimljani. Alma Mons ili „plodnu planinu“, kako su je zvali, nastanjuje i raznovrsna fauna – insekti, sisari, vodozemci, gmizavci i ptice.

U živopisnom brdovitom krajoliku, ispresecanom potočnim dolinama, ušuškani u šumskom rastinju leže mnogobrojni manastiri po kojima je ova planina čuvena i kao srpska Sveta gora. Kulturno-istorijsko nasleđe Fruškogorja čine i seoske crkve, arheološka nalazišta i spomenici NOB-a smešteni duž grebenskog puta.

Najposećeniji turistički lokaliteti su banja Vrdnik, Sremski Karlovci, jezera i brojna izletišta poput Iriškog venca i Stražilova, a ljubiteljima aktivnog turizma na raspolaganju je veliki broj staza za šetnju i vožnju bicikla, zatim jahanje konja i adrenalin park. Gastronomska, kao i enološka ponuda ovde su bogate, a vinski putevi razvrstani su u čak šest pravaca.

Zbog izuzetnih prirodnih i kulturnih vrednosti i potrebe njihovog očuvanja, Fruška gora je 1960. godine proglašena prvim nacionalnim parkom u Srbiji. Na zaštićenom području površine 26.672 hektara u prilici su da uživaju svi posetioци, vodeći računa o tome da svojim aktivnostima ne narušavaju sredinu u kojoj borave.